

Szakmai beszámoló
Erdő, erdő, de magos vagy. Az Élő Forrás Népdalkör támogatása
CSSP-NZ-25-0018

Az Élő Forrás Népdalkör CSSP-NZ-25-0018 azonosítószámú pályázata arra irányult, hogy az említett közösség a projektidőszakban folytatni tudja azon eredményes munkát, amelyet – ha csak a Csoóri Sándor Alap támogatását számoljuk ide – közel egy évtizede végez. Ebből a szempontból a pályázat révén folyósított támogatás teljes mértékben hasznosult, hiszen az Élő Forrás Népdalkör a projektidőszakra tervezett próbáit és fellépéseit a már megszokott szakmai és művészeti színvonalon teljesítette, sőt, az elnyert összeg azt is lehetővé tette, hogy Navratil Andrea Liszt-díjas népdalénekes tovább vezesse a csoportot. Mindez egészen biztosan nem jöhetett volna létre, ha nem áll rendelkezésre az alap által folyósított stabil és kiszámítható forrás. Mindemellett arról sem szabad megfeledkezni, hogy az Élő Forrás Népdalkör fontos pillére a helyi alulról szerveződött kulturális életnek, így működése tágtítja az itt és a környéken élők azon lehetőségeit, amelyek a szabadidő hasznos eltöltését teszik lehetővé, a közösséghez való odatartozás élményét nyújtják, illetve a kultúrához való egyenlő hozzáférés esélyeit javítják. Az Élő Forrás Népdalkör által végzett tevékenység fenntarthatósága tehát több szempontból is biztosított, s ez akkor is így van, ha a hatások közül jó néhányat csak mint közvetett tudunk csak számításba venni.

A jelen pályázat támogatott tevékenységhez való hozzájárulását bizonyítja az is, hogy a projekt során fenn tudtuk tartani az évek alatt kidolgozott módszertani változatosságot. Minderre szükség is volt, hiszen a közösség életkori összetétele vegyes, illetve az egyes tagok eltérő mértékű színpadi rutinnal és technikai tudással rendelkeznek. Navratil Andrea oktatói tapasztalata azonban garanciát jelentett mind az egyéni, mind a csoportos fejlődésre, amiről a fellépések során a hallgatóság számos alkalommal meg is bizonyosodhatott. A tanulási folyamat frontális alkalmait személyre szabott feladatok és fejlesztés tette változatosabbá, így kifejezetten olyan projekt valósult meg, amely ellene hatott a lemorzsolódásnak, valamint új utakat nyitott a csatlakozók felé.

Csoportunk az évek során szervesen integrálódott a kiscsörszi népművészeti életébe: a tagok közül jónéhányan itt ismerkedtek meg a néptáncsal és a népi kézművességgel, s kaptak kedvet ezek műveléséhez is. A néphagyomány amúgy is a maga komplexitásában szemlélhető

igazán, hiszen olyan összetett tudáshalmaz tartozik körébe, amely világmagyarázatként, életvezetési stratégiaként is megállja a helyét. A pályázat támogatása a fent említett tudáshalmaz elsajátításának hosszú folyamatához járult hozzá, vagyis segítette a résztvevőket abban, hogy személyesen is visszakerüljenek saját kultúrájuk élő vérkeringésébe.

Az Élő Forrás Népdalkör a projektidőszakban töretlenül folytatta a rendszeres próbákat. A csoport Navratil Andrea irányítása alatt olyan népdalokat sajátított el, amelyek az erdőt központi metaforaként alkalmazzák. Szinte köztudott, az erőben való bolyongás az emberélettel vonható párhuzamba, így a dalkör tagjai indirekt módon a saját életüket értelmezték. Természetesen mindezt nem úgy kell elképzelni, mint egy felsőoktatási interpretációs szemináriumot: a foglalkozássorozat sokkal inkább irányult a résztvevők önreflexiós képességének indirekt fejlesztésére.

Csoportunk a támogatási időszakban számos kistérségi eseményen vállalt fellépést: a környező településeken és Kiscsöszön megvalósult előadások társadalmi hasznossága nemcsak a saját kultúra visszatartása, hanem a kulturális igényszint emelkedése felől is értelmezhető. Mindez azért is örömdetes, mert az Élő Forrás Népdalkörbe több generáció tagjai járnak, így az igazán fiatalok korán behelyezkedhetnek a néphagyomány egyre elevenebb áramába. Az említett tevékenységkör annyira sikeres, hogy a fiatalabbak (általános iskolások) az országos döntőbe is bejutottak. Ennek ellenére az Élő Forrás Népdalkör nem szerette volna hajszolni a versenyeken, minősítőkon való megjelenést, hiszen sokkal inkább arra törekedett, hogy tagsága a helyi kulturális és közösségi életben megtartsa vonzó jellegét, a helyi identitás erősítésében játszott szerepét. Az Élő Forrás Népdalkör fellépéseinek másik csoportját a nagyobb fellépések tették ki. Ide az alábbiak sorolhatók:

- Együttélésben – A Kárpát-medencei emberek és értékek találkozása Kiscsöszön;
- Kiscsöszi Pajtafesztivál és Élő Értékhét a Somló-Ság Kulturális Tengelyén;
- Kárpát-medencei Lovas Kulturális Találkozó;
- Rákóczi 350 Gála.
-

A fent említett szereplések elsősorban a magyar néphagyomány énekelt örökségének népszerűsítését szolgálták. A magyar néphagyomány őrzésén és továbbadásán belül az éneklés helyzete nem annyira derűlátásra okot adó, mint a népzeneé vagy a néptáncé. Eme tény azért is meglepő, mert a közvélemény fejében hazánk még mindig Kodály országaként van jelen. Bátran kijelenthetjük, jelenleg ez az állítás nem állja meg a helyét, vagyis minden olyan

kezdeményezésre nagy szükség van, amely az énekes kultúra megőrzésére irányul. Utóbbinak volt szép példája a Népdalkörök Katonadalos Találkozója, amelyen – sok más csoport mellett – az Élő Forrás Népdalkör is részt vett.

NEMZETI KULTURÁLIS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM